

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Frisdranken Industrie Winters BV przeciwko Red Bull GmbH

(Sprawa C-119/10) ⁽¹⁾

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 5 ust. 1 lit. b) — Napelnianie puszek opatrzonych już oznaczeniem podobnym do znaku towarowego — Świadczenie usługi na zlecenie i według wskazówek osoby trzeciej — Postępowanie sądowe właściciela znaku towarowego przeciwko usługodawcy)

(2012/C 39/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Frisdranken Industrie Winters BV

Strona pozwana: Red Bull GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 5 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1). — Prawo właściciela zarejestrowanego znaku towarowego do sprzeciwienia się niezgodnemu z prawem używaniu jego znaku towarowego — Używanie oznaczenia — Napelnianie puszek opatrzonych już oznaczeniem jako świadczenie wykonywane na rzecz i na zlecenie osoby trzeciej — Towary przeznaczane wyłącznie na wywóz z terytorium Beneluksu lub poza Unię Europejską — Właściwy krąg odbiorców

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 lit. b) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że usługodawca zajmujący się na zlecenie i według wskazówek osoby trzeciej napelnianiem opakowań dostarczonych mu przez tę osobę trzecią, która umieściła na nich uprzednio oznaczenie identyczne z oznaczeniem chronionym jako znak towarowy lub doń podobne, sam nie dokonuje w odniesieniu do tego oznaczenia używania, które może zostać zakazane na mocy tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de Cassation — Francja) — Rastelli Davide e C. snc przeciwko Jeanowi-Charles'owi Hidoux, działającemu w charakterze syndyka masy upadłości spółki Médiasucre international

(Sprawa C-191/10) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Jurysdykcja międzynarodowa — Rozciągnięcie postępowania upadłościowego, wszczętego w stosunku do spółki mającej siedzibę statutową w danym państwie członkowskim, na spółkę mającą siedzibę statutową w innym państwie członkowskim ze względu na połączenie ich majątków)

(2012/C 39/04)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de Cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: spółka Rastelli Davide e C. snc

Strona pozwana: Jean-Charles Hidoux, działający w charakterze syndyka masy upadłości spółki Médiasucre international

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładnia art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1) — Jurysdykcja międzynarodowa sądów francuskich do rozszerzenia postępowania upadłościowego wszczętego w stosunku do spółki mającej siedzibę statutową na terytorium kraju na spółkę, której siedziba statutowa znajduje się w innym państwie członkowskim, ze względu na połączenie ich majątków — Pojęcia wszczęcia i rozszerzenia postępowania upadłościowego — Ustalenie położenia centrum podstawowych interesów

Sentencja

1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego, który wszczął główne postępowanie upadłościowe w stosunku do określonej spółki, przy założeniu, że centrum podstawowych interesów tej spółki położone jest na terytorium tego państwa może rozszerzyć, w oparciu o przepis swego prawa krajowego, toczące się postępowanie na drugą spółkę, której siedziba statutowa położona jest w innym państwie członkowskim, jedynie w razie wykazania, iż centrum podstawowych interesów tej drugiej spółki położone jest w pierwszym państwie członkowskim.

2) Rozporządzenie nr 1346/2000 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy w odniesieniu do spółki, której siedziba statutowa położona jest na obszarze jednego państwa członkowskiego, zostaje zgłoszony wniosek o rozszerzenie na nią skutków